

Haves Gaarden i Fæste, skal det, der bliver tilbage af Taxationssummen, tilsvares med et saa stort Beløb, som med Rente og Rentens Rente (til $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig) vilde give denne tilbageblivende Deel fra den Tid, Kjøbesummen begynder at forrentes, indtil Udløbet af Fæsterens eller den fæstebesiddende Enkes Levetid, beregnet efter de nærværende Lov vedføjede Tabeller. Dog bliver herved at iagttage, at, saafremt Fæsteren er gift, og Levetiden, beregnet efter Hustruens Alder, vilde give et fordeeltigere Resultat for Fæstebesiddelsens Værdighed, end naar den beregnes efter hans egen Alder, da lægges den Middeltid til Grund, som udkommer, naar Hensyn læges baade til Mandens og Konens formodede Levetid efter Tabellen. For at imidlertid Hustruens Alder saaledes skal kunne medtages i Beregningen, maa Egtteskabet være indgaaet før denne Lovs Kundgjørelse.

Haves Gaarden i Forpagtning efter Frd. 15de Juni 1792 paa et bestemt Tidsrum, lægges dette ligefrem til Grund ved Beregningen af det Beløb, hvormed det, der bliver tilbage af Taxationssummen, skal tilsvares.

Formener Godsbesidderen, at Nogen, efter hvis Alder den formodede Levetid er beregnet, lider af en ulægelig Svaghed, som bestemt maa medføre en tidligere Død, end der efter ovenmeldte Beregning kunde ventes, kan han forandre, at tvende, af Amtmanden dertil udnævnte, Læger undersøge den Paagjaldbendes Helbreds-tilstand. Begreper denne sig ved at undergive sig denne Undersøgelse, eller gaaer Lægerne Skjen — og i Tilfælde af Meningsulighed tilforordner Amtmanden en tredje Læge — ud paa, at en saadan Svaghed finder Sted, kan Eiendomsoverdragelse ei fordres, med mindre der frasaltes Afslag paa Grund af en ved denne Person forsat Brugsbesiddelse. Den Lægerne tilkommende Godtgjørelse udredes af Godsbesidderen.

§ 12.

Skulde Godsseieren antage, at der ved Afstaelsen af noget til Fæstegaarden hørende Grundstykke, paa Grund af dettes Værdighed eller andre saadanne Forhold, vilde paasøres ham et særegent Tab, kan han herom fremsætte

sin Paastand for Taxationscommissionen, som ved Mægling imellem Parterne bør søge at tilvejebringe en mindelig Udsvævning af dette Punkt, og, dersom en saadan ikke kan opnaaes, ved Kjendelse afgjøre, hvorvidt saadanne enkelte mindre Dele bør affondres fra Fæstegaarden og forbeholdes Jorddrotten, imod en forholdsmæssig Afgang i den efter § 10 bestemte Kjøbesum. I Tilfælde af en saadan Fraskillelse er dog Brugeren, i Mangel af anden Overenskomst herom, berettiget til at beholde det afsondrede Grundstykke til Benyttelse paa samme Maade som hidtil, saalænge han eller hans Enke beholder Gaarden, imod at han derfor vedbliver at svare en forholdsmæssig Deel af de hidtilværende aarlige Afgifter.

§ 13.

De Bevillinger til ved Fæstledighed at inddrage Fæsteford, som maatte være meddeelte forinden nærværende Lovs Kundgjørelse, beholde i Almindelighed deres Retskraft, uanset Bestemmelserne i denne Lov.

Efterlade de nærværende Fæstere af disse Gaarde sig Livsarvinger eller Svigerbørn, da bliver der af Kongerigets særlige Finantskasse at udbetale til disse det Beløb, som ifølge § 10 skulde have været fradraget Stedernes virkelige Værdi som fri Eiendom i Handel og Wandel, dersom Fæsterne kunde have forlangt Stederne overdragne til Eiendom efter denne Lov. Dette Beløb bestemmes ved Taxationer, der i det Hele foretages saaledes, som i det Følgende bestemmes for Taxationerne af de Gaarde, der i Medhold af nærværende Lov forlanges til Eiendom af Fæsterne, alene med den Undtagelse, at Kongerigets særlige Finantsbestyrelse træder istedet for Godsseieren.

Cap. III.

Om Kjøbesummens Berigtigelse og Afkomstdocumentets Udstedelse m. m.

§ 14.

Kjøberen er i Almindelighed pligtig til constant at udbetale i den første 11te Juni eller 11te December Termin, som falder mindst 3